

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509205875
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2509205875.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcov: 1/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., L. XXX/XX, 2/ Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M.R. L. XXX/XX, 3/ L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom R., všetci zastúpení splnomocnencom: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovaným: 1/ F. H., nar. X.X.XXXX, bytom R., L. XXX/XX, 2/ Q. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. I., Y. 3, O., V Q. XXXX/X, obe zastúpené AK: JUDr. Ružena Bubencičková, so sídlom Trnava, Kollárova 8, Trnava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o späťvzátí odvolania žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/169/2009-320 zo dňa 25. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcom 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom návrh žalobcov 1/, 2/, 3/ na prerušenie konania zamietol, II. výrokom žalobu zamietol, III. výrokom rozhodol, že žalované 1/, 2/ majú voči žalobcom 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie výlučne II. a III. podali odvolanie žalobcovia, ktorým navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP). Argumentovala tým, že opätovne poukazujú na nasledujúce skutočnosti: prídellový plán bol tzv. domnelým titulom nadobudnutia vlastníckeho práva; omyl bol spôsobený činnosťou štátnych orgánov; hromadnosť pridelovania a skoršie skúsenosti iných prídelcov; potvrdzovanie práva k pozemku zo strany štátnych orgánov - stavebné a kolaudačné rozhodnutia; nespoľahlivosť zápisov v pozemkovej knihe. Poukázali na uznesenie KS v Trnave sp. zn. 9Co 78/2013. V pochybnostiach sa pri držbe vždy prezumuje jej dobromyseľnosť. V súdnom konaní neboli preukázané okolnosti, ktoré by preukazovali stratu dobromyseľnosti pred 1.4.1964, a teda je potrebné držbu hodnotiť ako dobromyseľnú. Právny predchodcovia mali možnosť sa oboznámiť s prídellovým plánom, ktorý z ich laického pohľadu disponoval všetkými náležitosťami, viacerými okrúhlymi pečiatkami a podpismi (za R.) popri slovách „prekontrolované a schválené, boli presvedčení, že existuje legitímny právny titul, ktorým došlo k prevodu vlastníctva k pozemku. Žalobcovia za tento titul považovali predmetný prídellový plán. Použitím logickej operácie a contrario je potrebné konštatovať, že u žalobcov musí ísť o dobromyseľnú držbu, pretože každý, kto sa nachádzal v obdobnej situácii, rovnako ako právny predchodcovia žalobcov, nemal pochybnosti o tom, že mu vec patrí. V okolnostiach prípadu navyše nejde len o hypotetickú situáciu, keďže v skutkovo a právne obdobnej situácii sa nachádzali všetci prídelcovia zo L. ulice v R.. Účinnosťou zákona č. 141/1950 Zb. (Občiansky zákonník) sa od 1.1.1951 narušila tzv. intabulačný princíp, a teda konštitutívnosť zápisu v pozemkových knihách. Vlastnícke právo

viac nevzniká zápisom do pozemkovej knihy, ale už od momentu právoplatnosti príslušnej zmluvy alebo listiny a rozhodnutia. Zápis do pozemkovej knihy u fyzických osôb sa vykonal len na návrh strán. Bol kladený dôraz na evidovanie užívacích vzťahov a evidovanie vlastníckeho práva je zatlačené do pozadia. Pre nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku ani domu preto nebolo potrebné vykonať žiadny zápis v evidencii. Nie je správny záver, že bolo bežnou opatnosťou vlastníka usporiadanie týchto vzťahov v pozemkovej knihe, či inej evidencii. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR zároveň vychádza z odlišných skutkových okolností a predovšetkým neberie do úvahy skutočnosti, že omyl bol vyvolaný konaním štátneho orgánu. Uvedené skutočnosti objektívne nepredstavovali prekážku dobromyseľnosti pri vstupe do držby. Poukázali na rozhodnutia NS SR sp. zn.: 5Cdo 30/2010, sp. zn.: 5Cdo 172/2009, 6 Cdo 66/2010, 6 M Cdo 5/2010, 6 Cdo 84/2010, 6 Cdo 78/2011.

3. Žalovaní odvolanie nepodali k odvolaniu žalobcov sa vyjadrili a uviedli, že napadnutý rozsudok navrhujú potvrdiť. Trvajú na tom, že žalobcovia v spore nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení a právni predchodcovia neboli v držbe dobromyseľní. Na parcely registra „C“ č. 1774/64 a 1774/125 nie je list vlastníctva založený, k týmto pozemkom nie je v katastri nehnuteľností evidovaný žiaden vlastnícky vzťah. V prípade vyhovenia žalobe by došlo duplicitnému zápisu vlastníckeho práva a to k pozemkom parcely registra C a k pozemku parcely registra E č. 1774/1. Jednalo by sa o duplicitu vlastníckeho práva a usporiadať takýto stav by bolo možné iba rozhodnutím súdu, a teda by došlo k ďalším sporom. Manželia L. nijakým spôsobom neriešili svoje vlastnícke vzťahy, či už k pozemkom alebo k domu, ktorý si dali zapísať do katastra až v roku 1994, teda po 36 rokoch od kolaudácie domu. V prípade, že by boli postupovali s obvyklou opatnosťou, zistili by, že vlastníctvo k pozemku nemajú zapísané v pozemkovej knihe, v dôsledku čoho by zistili, že nie sú vlastníckymi predmetnej nehnuteľnosti. Je preukázané, že stavebné povolenie na stavbu rodinného domu bolo vydané dňa 21.6.1956, takže od tohto dátumu je možné počítať 10 ročnú vydržačiu dobu. Podľa Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., ktorý bol účinný od 1.1.1951 do 31.3.1964 k vydržaniu vlastníckeho práva nemohlo dôjsť, pretože neuplynula doba 10 rokov. Občiansky zákonník účinný od 1.4.1964 vydržanie neupravoval. Po novele Občianskeho zákonníka zákonom č. 131/1982 Zb., od 1.4.1983 mohlo byť vydržané vlastnícke právo k veci, ktorá mohla byť v osobnom vlastníctve. Právni predchodcovia žalobcov mohli vlastnícke právo k pozemkom vydržať ku dňu 1.1.1992 za predpokladu, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydržanie. Právni predchodcovia žalobcov nespĺnili podmienku dobromyseľnosti, nakoľko najneskôr v roku 1989 pri komplexnom zakladaní vlastníckych vzťahov na 100% vedeli, že predmetné pozemky nie sú v ich vlastníctve. Poukázali na rozhodnutia NS SR uznesenie sp. zn. 3 Cdo 198/2011, rozsudok sp. zn. 3 Cdo 144/2010, rozsudok sp. zn. 5Cdo 49/2010, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/725/2015.

4. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova, ods. 3 ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

5. Právo podať odvolanie, príp. vziať odvolanie späť je dispozičným právom strany sporu. Na účinnosť späťvzatia odvolania nie je potrebný súhlas súdu ani iného subjektu, pričom podané odvolanie možno vziať späť len dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté odvolacím súdom. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví a vec aj strany sporu sa dostávajú do postavenia, ako keby odvolanie nebolo podané. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, potom plynú až od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 Civilného sporového poriadku).

6. V priebehu odvolacieho konania žalobcovia podaním doručeným okresnému súdu zobrali svoje odvolanie v celom rozsahu späť a navrhli odvolacie konanie zastaviť, predtým než odvolací súd o ňom rozhodol.

7. S ohľadom na popísanú procesnú situáciu a citované zákonné ustanovenie odvolací súd rozhodol o zastavení odvolacieho konania v predmetnej veci. Právoplatnosť napadnutého rozsudku nastane, ako kedy k podaniu odvolania nedošlo (§ 369 ods. 2 veta prvá CSP).

8. V odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní, keďže žalobcovia zavinili zastavenie odvolacieho konania a to späťvzatím odvolania, preto odvolací súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP priznal žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O

výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).